

Noget, der kom ned som et Lyn fra klar Himmel. Jeg har ikke noget imod at stemme for dette Forslag. Er Sagen virkelig saa betydende, som man giver den ud for, iffe blot i Henseende til Pengesummen, men som en Væresag for Landet, som et Humanitetspørgsmaal, der vil beffæstige hele den civiliserede Verden, er Spørgsmaalet saa vigtigt, saa selv om den ærede Minister ikke har flere Oplysninger, tror jeg, at det vilde være upassende at stemme imod et saadant Forslag, og jeg skal for mit Vedkommende derfor stemme for det; men derhos vil jeg udtrykkelig forvare mig imod, at jeg vil gaa ind paa enten Lovforslaget, som det nu er, eller paa en Ændring af det. Der- som det var en anden Regjering end den nuværende, vilde jeg offre meget af min Overbevisning om Sagen; men den nærværende Regjering er jeg af Princip imod, fordi mine konstitutionelle Grund- sætninger ere absolut modstridende mod de Ople- velsler, vi have gjort, siden Excellensen Estrup ind- tog første Sæde her i Landets Regjering, og jeg vil, saalange jeg er her paa denne Blads, vise yderlig Opposition mod enhver Pengebevilling til dette Ministerium. — Den ærede Minister har talt om, at han vilde gjøre Indrømmelser. Indrøm- melser forudsætte, at han har Ret til at fordre Noget, men jeg ser iffe, at der er den allerminste konstitutionelle Ret for den ærede Minister til at faae denne Lov igjennem. Jeg tror, at det Hele er et Tillidspørgsmaal, og at den Regjering, som man har Mistillid til, enten fordi den iffe duer til at administrere Dansk-Vestindien, hvor lille det end monne være, eller fordi det er en Regje- ring, som har sat sig i Opposition mod det danske Riges gjennemførte Grundlov, kan man ikke give denne Lov. Altsaa nogen Indrømmelse i dette Ordts sande Betydning kunne vi egentlig iffe mod- tage fra den ærede Minister; men jeg kunde al- ligevel have ønsket, at den høitærede Minister havde sagt, hvad han vilde indrømme, at han havde sagt: her er mit Affordforslag; jeg kom iffe med det til Udvalget, men nu møder jeg med det her i Folkethinget. Jeg kunde have ønsket, at den ærede Medlem, som har stillet Forslaget om Sagens Hen- visning til Udvalget, havde sagt, at han havde en Tanke om at bevilge det eller det eller om, hvorledes Loven kunde omgjøres paa en eller anden Maade. Naar vi, eller i alt Fald de Medlemmer, som ere enige med mig i Hovedbetragtningen af den Estrupske Regjering, nu stemme for Vedtagelsen af dette Forslag, saa gjøre vi det, fordi vi ville se, om Udvalget er i Stand til ved en ny Be- handling at udfinde noget Bedre end det, som er fundet ud gennem den første Betænkning; men vi gjøre det ingenlunde, fordi vi fordre af vore Venner i Udvalget, at de skulle gjøre et Skridt til at forandre deres Stilling, for saa vidt som de iffe ellers i og for sig maatte finde Anledning dertil. Vi overlade aldeles til dem at fortsætte den Undersøgelse, som ligger for i den første Ud-

valgsbetænkning, og naar Sagen da vender til- bage, kunne vi jo se, om der maatte være op- staaet andre Chancer for Sagens Afgjørelse. Derfor der i Dag skal stemmes for eller imod det, som foreligger i Udvalgets Betænkning, da vil jeg stemme imod, at Lovforslaget gaar til 3die Behandling. Jeg tror, som sagt, iffe, at Finansministeren fortjener noget Tillidsvotum af Thinget, og i den Henseende staaar jeg absolut imod den foregaaende ærede Taler, som mener, at han kan slutte sig til Regjeringen, fordi den er en Regjering og iffe blot en Karikaturregjering, hvad han sagde, at den iffe var. Jeg kan iffe slutte mig til Regjeringen, fordi den er en abso- lutistisk Regjering i et konstitutionelt Land, og derfor er jeg aldeles oppositionel imod den forrige ærede Taler. Jeg siger: den Regjering, som giver en provisorisk Finanslov, den Regjering, som strax efter Rigsdagens Slutning gjør store Kjøb af Jernbaner, den Regjering, som siger, at Folkethinget er iffe den første Faktor i Henseende til Bevillingsmagt, den Regjering, som holder en Kultusminister, der spørger: Bevillingsmyn- dighed, hvad er det? den Regjering, som gaar til Landstinget for at hente sine Regjeringsgrundsetninger og derved søger at bringe Ængdepunktet ind i Herrehuset, den Regjering falder jeg iffe for en konstitutionel Re- gjering. Man kan sige om den, at den er mange Slags Regjering, men jeg vil kun holde mig til det negative Udtryk, at den iffe er en konsti- tutionel Regjering. Jeg anser den for at svinge alt for meget over imod Absolutismen. Under de to foregaaende Dages Forhandling er Regjeringen — for at bruge det Udtryk, som Finansudvalgets Formand (Bosjen) anvendte igaar — bleven maalt med en vestindisk Allen; men efter den Betragtning, som den ærede fore- gaaende Taler kom med, synes det jo, som om den nu ogsaa skal undersøges efter sin almindelige Stilling. Dette har jeg for saa vidt iffe Noget imod, tværtimod tror jeg, at det er meget indskrænket, naar det første ærede Mindretal siger i sin Betænkning, at det kun har Mistillid til Regjeringen af vestindiske Hensyn. Man kan deraf slutte forskjellige Ting. Man kan slutte, at af almindelige Hensyn vil det samme Mindretal gaa med Regjeringen; man kan slutte deraf, at, naar Finansloven kommer til sidste Behandling, saa vil det samme Mindretal ligesom ifjor holde Mi- nisteriet paa dets Blads. Jeg vilde ønske, at den vestindiske Allen blev nærmere forklaret, om den kunde ventes konverteret til en almindelig dansk Allen, saaledes at vi kunde faae en For- smag paa, hvad der vilde komme ud af en yder- ligere finansiel Forhandling her i Salen. — Hvad jeg iøvrigt vil sige om Sagens Realitet, skal jeg undlade at fremsøre. Jeg kan i det Væsentlige henholde mig til den ærede Ordsvører for det an- det Mindretal (Berg). Og i det Haab, at det